

יום ה', ו' באדר תשס"א (1 במרץ)

עם הדבק בעברו בלבד הוא עם גוסס, אך אם היהודים ישאבו מעברם דעת ואהבה אל מורשתם, יהיה להם הכח לפתוח את שערי עתידם.
אבא קובנר, 1978

היום, **ו' באדר**, בשנת תשל"ח (1978-5738), בתגובה על הטבח בכביש החוף, ארבעה ימים לפני-כן, **החל צה"ל הלילה בהתקפה הגדולה ביותר** שביצע עד אז בלבנון. קצת אחרי חצות פתחו מטוסי חיל האוויר בהרעשה אווירית, ובמקביל החלה פשיטה משולבת של כוחות רגלים, שריון, ארטילריה וחיל הים, במה שנקרא "**מבצע ליטאני**". כוחות צה"ל הגיעו עד לנהר הליטאני, ודובר צה"ל הודיע שמטרת המבצע היא לעקור את בסיסי המחבלים בקרבת הגבול. בתגובה על ההתקפה, הפגזו המחבלים יישובים לאורך הגבול.

מחר, **ז' באדר**, הוא **יום הולדתו של משה רבינו** ע"ה בשנת 2368 (1392-), (למניינם) **וגם יום פטירתו** בשנת 2488 (1272-) בסוף המסע של עם ישראל במדבר ועל סף כניסתו לארץ הקודש, ארץ-ישראל. בן 120 שנה היה. =ויעל משה מערבות מואב אל הר נבו ראש הפסגה אשר על-פני יריחו, ויראהוה' את כל הארץ את הגלעד עד דן. ואת כל נפתלי ואת ארץ אפרים ומנשה ואת כל ארץ יהודה עד הים האחרון. ואת הנגב ואת הכיכר בקעת יריחו עיר התמרים עד צוער. ויאמר ה' אליו, זאת הארץ אשר נשבעתי לאברהם, ליצחק וליעקב לאמור, לזרעך אתננה, הראיתך בעיניך ושמה לא תעבור. וימת שם משה עבד-ה' בארץ מואב על-פי ה'. ויקבור אותו בגי בארץ מואב...ולא ידע איש את קבורתו עד היום הזה. = [דברים ל"ד 1-6]

מטעם זה, **נקבע יום ז' באדר בצה"ל כיום התייחדות עם זכרם של קדושי צה"ל, שנפלו במערכות ישראל ושמקום קבורתם לא נודע**. במעמד האזכרה וההתייחדות, הנערך ע"י הרבנות הצבאית, משתתפים ראשי מדינה, הרמטכ"ל, אלופי צה"ל אישי ציבור והמשפחות השכולות.

והשבת, **ח' באדר**, אנו קוראים בתורה את פרשת "**תרומה**" - הראשון במסכת של 5 פרשיות המסיימות את ספר "שמות" ושעוסקות ב'מלאכת המשכן וכל כליו'. "**דבר אל בני ישראל ויקחו לי תרומה מאת כל איש ... ועשו לי מקדש ושכנתי בתוכם**" [שמות כ"ה 8,2]

כאמור, **השבת היא השניה בארבע השבתות המיוחדות שבחודש אדר – בה אנו גם קוראים את פרשת "זכור"**. מצוה מן התורה היא לזכור את מה שעשה עמלק לישראל – שהתחיל להתגרות במ בצאתם ממצרים בטרם נשא גוי וממלכה את ידו עליהם, וכעניין שכתוב "**ראשית גוים עמלק**" [במדבר כ"ד 20] – היו כל העמים יראים מישראל בשומעם היד הגדולה אשר עשה להם ה' במצרים; והעמלקים ברוע לבם ובמזגם הרע – לא שתו לבם לכל זה ויתגרו במ, והעבירו מתוך כך יראתם הגדולה מלב שאר האומות. **משרשי המצוה: לתת אל לבנו שכל המצר לישראל שנאו לפני השם יתברך, וכי לפי רעתו וערמת רוב מזקו – תהיה מפלתו ורעתו; כמו שמוצאים בעמלק – כי מפני שעשה רעה גדולה לישראל שהתחיל הוא להזיקם – ציונו ה' לאבד זכרו מני ארץ ולשרש אחריו עד כלה.** (ר' הפסוקים בדף של אתמול) – מלמדינו חז"ל כי "זכור" – זה בפה (קריאה בתורה), ואילו "לא תשכח" – זה בלב, כלומר: לא תשליך שנאתו ולא תסיקה מנפשך בעניין תשכח אותה. וקוראים פרשה זו בשבת מיוחדת בכל שנה ושנה – היא השבת שלפני פורים, ודין הוא גם לקרותה ביום פורים, לפי שהוא מעניינו של היום, כי המן הרשע היה מזרעו של עמלק.

יום נעים ושבת שלום!

כניסת השבת (ב"ש): 17¹⁶

צאת השבת (ב"ש): 18¹⁴

"הדף היומי לתולדותנו"

בס"ד

יום ה', ו' באדר תשס"א (1 במרץ)

עם הדבק בעברו בלבד הוא עם גוסס, אך אם היהודים ישאבו מעברם דעת ואהבה אל מורשתם, יהיה להם הכח לפתוח את שערי עתידם.
אבא קובנר, 1978

[ספר החינוך]

יום נעים ושבט שלום!

כניסת השבת (ב"ש): 17¹⁶

צאת השבת (ב"ש): 18¹⁴

למעוניינים לקבל את הדף, נא התקשרו לטל. 6432843 - 08 (מרדכי)